

Maatschappelijke inzet

Sanne Voets

Sanne Voets is een van de Nederlands meest succesvolle Paralympische topsporters. De 35-jarige para-dressuurruiter, in het bezit van een master communicatiestudies aan de Universiteit Utrecht, is regerend Europees, wereld- en Paralympisch kampioen en verzamelde op de drie grote toernooien samen een totaal van elf gouden medailles. In Tokio prolongeerde ze glansrijk haar Paralympische titel. Toch ligt de focus lang niet altijd alleen op topsport. Sanne zet zich heel regelmatig in voor anderen. Zo is ze ambassadeur van Uniek Sporten van Fonds Gehandicaptensport en van BrabantSport. Dat klinkt als een volle agenda, maar Sanne heeft er geen moeite mee. "Als topsporter ben ik bevoorrecht. Persoonlijk voel ik daarom de behoefte om iets terug te doen."

Topsport voelt als heel veel nemen, daarom wil ik ook iets terugdoen.

Het resultaat was geweldig in Tokio en dat is ook de reden dat je daar bent: om te presteren. Alle randverschijnselen die je kunnen afleiden, probeer je toch een beetje te negeren. Maar natuurlijk was het allemaal anders dan bedoeld. Geen familie, lege stadions... Zonde, denk je kort, maar dan ga je weer over tot de orde van de dag, richt je je op het belangrijkste. Pas toen ik thuiskwam en er rustig over nadacht, realiseerde ik mij: het is al heel bijzonder dat het allemaal doorging. In Nederland hebben we nog wel diverse huldigingen gehad waar soms ook publiek bij aanwezig was. Toen merkte ik pas dat ik dat had gemist. En zo voelde het ook toen ik na lange tijd mijn familie weer kon knuffelen. Blijkbaar was ik in Tokio nog in staat dat gevoel uit te schakelen.

Het idee: ik zit in een rolstoel, dus ik kan niet sporten, daar moeten we vanaf.

Na de paralympische Spelen was er weer wat meer tijd voor andere dingen, zoals mijn ambassadeurschappen voor Uniek Sporten en BrabantSport. Voor Uniek Sporten ben ik bijvoorbeeld tijdens de Nationale Sportweek van NOC*NSF aanwezig geweest op een dag in Eindhoven die in het teken stond van aangepast sporten. Er waren veel aanbieders van aangepast sporten en andere organisaties aanwezig. Van een gymklasje tot een leverancier van hulpmiddelen voor sporters met een beperking. En mensen konden allerlei sporten uitproberen. Ik had mijn medailles meegenomen en ben talloze keren op de foto gegaan, vooral met kinderen. Als je hun enthousiaste reacties hoort, dan weet je weer wat het belangrijkste is. Al die kinderen die op zo'n dag aan het klimmen en klauteren zijn en plezier hebben, daar draait het écht om.

Iedereen moet kunnen meedoen en dan maakt het mij nog niet eens zo gek veel uit of we het hebben over sporters met of zonder beperking. Maar voor mensen met een beperking zijn de figuurlijke drempels vaak hoger. Het 'idee ik zit in een rolstoel, dus ik kan niet sporten', daar moeten we echt van af. Het enkele feit dat mensen een beperking hebben, wil niet zeggen dat ze niet kunnen meedoen, kunnen gymmen, voetballen of paardrijden. Ze horen erbij, in alles.

In dat opzicht is het uitgangspunt van BrabantSport heel mooi. Daar gaan ze uit van 'de sporter', of het nu gaat om Olympische of Paralympische sporters. Het is in die zin vergelijkbaar met TeamNL. Bij BrabantSport ben ik ook lid van Team BrabantSport, een initiatief om topsporters uit Brabant in contact te brengen met elkaar, maar ook met het bedrijfsleven. Sinds een jaar is er het BrabantSport Fonds, waarin verschillende ondernemers investeren om enkele grote maatschappelijke thema's aan te pakken. Mensen met een beperking aan het sporten te krijgen en te houden, is één van die thema's. Ik mag in de adviesraad zitten. Wij beoordelen de projecten, adviseren of er uiteindelijke financiële middelen in worden gestoken. Er zijn veel goede ideeën om mensen met een beperking in beweging te krijgen en zo Brabant een stukje mooier te maken. Dat is gaaf om te zien en aan bij te dragen.

Een gouden medaille is geweldig, maar wat is de waarde als je er verder niks mee doet, als je nergens voor staat?

Met dit soort werk kan ik iets terugdoen. Het vak topsport is in veel opzichten best egoïstisch. Je vraagt veel van jezelf, maar ook van je omgeving, om er maar in mee te gaan en zich aan jou aan te passen.

Bovendien is topsport in Nederland goed geregeld, Mede door het Ministerie van VWS en de partners van TeamNL. De infrastructuur biedt veel kansen om op hoog niveau te sporten en prestaties centraal te stellen. Daardoor heb ik als topsporter de kans dingen te leren en mee te maken die anderen niet kunnen leren en ervaren. Ik ben echt bevoorrecht. Laatst werd ik op persoonlijke titel uitgenodigd voor een Instagram Livesessie van een specialist in mentale training voor een aantal basisruiters. Zij vroegen mij bijvoorbeeld of ik ook zenuwen had voor een wedstrijd en hoe ik daar dan mee omging. Als op die manier niet alleen ik, maar ook anderen iets hebben aan mijn ervaringen als topsporter, vind ik dat prachtig.

Voor al mijn bezigheden geldt: de combinatie met topsport valt mij eigenlijk helemaal niet zwaar. Alle organisaties zijn erg flexibel als het om mijn sport gaat en bovendien wil ik juist op meerdere terreinen actief zijn. Ik snap dat velen de topsport altijd op nummer één zetten, maar ik streef eerder naar evenwicht tussen topsport en meer maatschappelijke bezigheden. Een gouden medaille is geweldig, maar wat is eigenlijk de waarde als je er verder niks mee doet, als je nergens voor staat?

